

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Pakots József*
Cím: *Petőfi eltűnt fényképe nyomában*

Forrás: *Pesti Hírlap*

3p.

1922. II. 21.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Petőfi Sándor

Idő

"1922"

Személy

Petőfi eltűnt fényképe nyomában.

Magyar éjszakánk . . . — Petőfi hódító útja a lelkekben. — Fel nem fedezett kéziratok legendái. — Megvan Petőfi fényképe! — Nem bizonyos, hogy azonos a keresett daguerrotyp. — Érdekes levél a híres szépségű komáromi lányról.

Petőfi születésének közeledő századik évfordulója már rávetíti a magyar horizontra a halhatatlanság örök körpályájából újult fényvel előtörő üstökös szellemi csóvját. Petőfi hódító génusza új útra indul a lelkekben s mialatt a magyar közéletet vizsgálatalan éjszakába borítja a törpék viszálya. — egységes erővel, csodaszzerű összhangban és lösztönösen készülődnek a lelkek a legnagyobb ünnepre, a legfénylőbb magyar költői szellem diadalmas jelenésére. Magyar éjszakánk bakacsinján már átrezeg e tündöklő géniusz csilláma s szerte az országban eldugott kis városok, csöndes, álmódó házak zárt ablakai felizzanak a rájuk verődő visszfényben.

Az újságok hetek óta közlik, hogy itt is, ott is Petőfibre emlékeznek, Petőfibre gondolnak, országjáró útjainak nyomait, emlékeit kutatják. Még fel nem fedezett kéziratok legendái kísérik őket, apró történetek merülnek fel az emlékezés süllyedt világából. Legujabban is egy Petőfi-fénykép feltűnésének és eltűnésének problémája izgatja a lelkeket s a nemes izgalom új és új nyomokat kutat. Megható és fölmagasztosító ez a jelenség s aki elmerül benne és mélyére hat, lehetetlen, hogy némi megvizsgálódást ne érezzen a mai élet sok más sivár jelenségével szemben.

A Petőfi-emlékek után* kutató százak és százak között, úgy érzem, engem valahogy a szerencse kísér. Epen e lap hasábjain adtam hírül azt a nevezetes felfedezésem, hogy néhány hónappal ezelőtt egy városligeti eldugott ércöntő-műhelyben felfedeztem Petőfi segesvári szobrát. A különös viszontagságok közt Budapestre került és elfelejtett szoborért cikkem nyomán versenyre keltek a vidéki városok, mint valamikor Homérosz születése helyéért hét görög város: Smyrna, Khios, Kolophon, Ithaka, Pylos, Argos, Athenae.

Örök dicsősége ez a klasszikus utánpótlás a hét magyar városnak, Kiskőrösnek, Kiskunfélegyházának, Szalkszentmártonnak, Pápanak, Aszódnak és Kecskemétnek. A versenyben győztes Kiskunfélegy-

háza már nemes magyar tempóval, négylovas hintón röpitette haza drága kincsét. S mikor erre gondolok, igaz és boldog öröm fog el, hogy a véletlen engem szemelt ki arra, hogy öntudatlanul is előidézője lehettem e gyönyörű versenybeszállásnak.

És most új hírrel jövök. Minden jel arra mutat, hogy nyomába jutottam Petőfi fényképének. Az újságok Baróti Lajosnak, a jeles Petőfi-kutatónak katalógusa nyomán megállapították, hogy valahol egy Petőfi-fényképnek kell lennie. Ez volna az az *equiv-*

len daguerrotyp, amely Petőfiről készült. A fénykép azonban a nyolcvanas években elveszett. Benczur még róla festette híres Petőfi-portróját. Az irodalmi kutatás megemlíti, hogy a képet Petőfi Zoltán ajándékozta egy Rókus-kórházbeli alorvosnak, dr. Beliczay Imrénnek. Itt tűnt volna el. Más nyom szerint Agal Adolfnál is volt a kép. Szóval teljes bizonytalanság, teljes homály.

Ezen a nyomon én sem tudok tovább haladni. Azonban Petőfi fényképe megvan. Hogy ez a fénykép, amelynek nyomára jutottam, azonos-e a Petőfi Zoltán-féle egyetlen daguerrotyp, nem tudom. Ez későbbi megállapítás dolga. De Magyarország megszállt részének egyik nagy városában egy magyar uriember őrzi Petőfi egyik fényképét. Bizonyos okokból a nyilvánosság előtt nem nevezhetem meg sem a várost, sem az illető ur személyét, de a Petőfi-Társaság másodelnökével, dr. Ferenczi Zoltánnal még a mai napon közölni fogom részletes adataimat. Egy levél van kezeim között az illető urtól s e levélből közlöm a következőket:

„A fénykép az én birtokomban van. Én ugyan is úgy jutottam hozzá, hogy ezt egy öregasszony, özv. Pleszovits Antalnén sz. Stetka Teréz, 1900-ban halála előtt mint általa őrzött igen becses ereklyéjét ajándékozta Mariska nővéremnek. Az öregasszony leánykorában híres szépsége volt Komárom városának és Petőfi gyakran mefordult a házuk-

nál s udvarolt a szép leánynak, aki tőle kapta azt emlékül. A fénykép hátlapján a következő bélyegző van:

ZOGRÁF IGNACZ
PESTEN
Kecskemétiutca 2. sz.”

Igy hangzik az eredeti levél, amely a napokban iródott. E levélrészletből annyi mindenestre bizonyossá válik, hogy Petőfi-nak van fényképe, ha talán nem is a bizonyos eltűnt daguerrotyp. De más érdekes adatok is kiválgatlanak belőle. A komáromi híres szépségű leányról, Stetka Terézről szól ez az intim közlés, akinek Petőfi udvarolt. Petőfi életének ircdalomtörténeti feldolgozója számára ez is olyan becses adat, amely új kutatásokra nyújt alkalmat.

A Petőfi-centenarium ünnepeit kétségtelenül rendkívül megszépítené, ha az ünneplő Magyarország ajándéku kaphatná halhatatlan költőjének fényképét. Bizom a szerencsémben és a szerencsénkben!
Pakots József.